

ΤΙΜΗ ΕΝΔΕΛΦΟΝΤΟΣ Η ΟΛΟΚΛΗΡΗΣ

# NEON ΕΘΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής και εκδότης  
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΙΤΗΣ.

ΕΙΣΟΔΟΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' αποκοπήν.

Αθροισμα των προγράμματος του

Νέου Έθνους καταχωρίζονται δωρεάν.

Η σύνταξις δέν εμβόνηται διὰ τὰς γνώ-  
μας των ανταποκριτών της.

Τὰ χειρόγραφα δέν επιστρέφονται.

## ΚΥΑΝΗ ΒΙΒΛΟΣ

Αναδημοσιεύοντες ἐν μεταφράσει ἐκ τῆς Κυανῆς Βιβλίου τὴν κατωτέρω περὶ Κύπρου ἔκθεσιν τοῦ Μεγάλου τῆς Κύπρου Ἀρμοστοῦ πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἀποικίων Ὑπουργὸν Μαρκίον Ρίπον, ὁρίζομεν νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι μετ' ὅσας οὐδέποτε ἄλλοτε ἐγράφη ψυχρό-  
τητες καὶ ἀδιαφορίας ἐν σχέσει πρὸς τὴν λυπηρὰν κατὰστασιν, εἰς ἣν εὐρί-  
σκεται ὁ τόπος. Ἡ βελτίωσις τῆς θέσε-  
ώς μας ἐξαρτᾶται βεβαίως κατὰ μέγα  
μέρος ἐκ τῶν συστάσεων, τὰς ὁποίας οἱ ἐν Κύπρῳ Κυβερνῆται ὀφείλουσιν ἀ-  
πὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ ποιοῦνται πρὸς  
τὴν κεντρικὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἀνάσ-  
σης. Ἀλλ' ὁ Σὶρ Σένδαλλ ἐν τῇ εἰρη-  
μένῃ ἐκθέσει του περιωρίσθη μόνον εἰς  
ἀπλὴν περιγραφὴν τῶν εἰσπράξεων,  
τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς τοῦ ἐμ-  
πορίου, τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπαρχόντων  
σχολείων, τῶν συμβάντων ἐκκλημάτων,  
ὅτι ἐσχηματίσθη στρατιωτικὸς στα-  
θμὸς ἐν Λευκωσίᾳ πρὸς ἐγγραφήν καὶ  
ἐκγύμνασιν νεοσυλλέκτων, ὅτι ἀρκετὴ  
δυσκολία ἀπαντᾶται πρὸς εὐρεσιν ἀν-  
δρῶν νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὴν ἀστυνομί-  
αν καὶ σχεδὸν οὐδὲν ἄλλο. Ἐκ τού-  
των ἐκθέσεων βεβαίως δέν δύναται ἡ  
Κυβέρνησις τῆς Ἀνάσης νὰ σχηματί-  
σῃ πλήρη ἰδέαν περὶ τῆς οἰκτρᾶς τοῦ  
τόπου καταστάσεως, ἐπομένως δὲ οὐ-  
δὲ νὰ προβῇ εἰς θεραπείαν τῶν κα-  
κῶς ἐχόντων, ἅτε συγκαλυπτομένων  
ὑπ' ἐκείνων, οἵτινες πρῶτοι εἶχον κα-  
θῆκον νὰ φέρωσι ταῦτα εἰς γνῶσιν  
τῶν ἀνωτέρων των.

Ἀτυχῶς ἡ Κύπρος ἀπὸ τῆς μετα-  
πολιτεύσεως καὶ ἐντεῦθεν ἐλυβερνήθη  
ὑπ' ἀνδρῶν, μὴ ἀξιοσάντων νὰ ἐγεί-  
ρωσι μετ' ἐνδιαφέροντος τὴν φωνὴν  
αὐτῶν ὑπὲρ αὐτῆς οὐδ' ἀπαξ, καὶ εἰς  
τοῦτο, δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν, ὀφείλεται  
κατὰ μέγιστον μέρος ἡ παρούσα ἡμῶν  
κατάστασις. Τὸν Ἡγεμόνα ἡ Ἀρχον-  
τα χώρας τινὸς δέον νὰ περιβάλλῃ  
πρωτίστως ὁ ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας  
τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ζήλος, οὐχὶ δὲ ἡ μέρι-  
μνα τῆς εἰσπράξεως πλειόνων ὅσον ἔ-  
νεστι φόρων καὶ τῆς λήψεως ὀγκώδους  
μισθοῦ. Ἀλλῶς πᾶσα μεταξὺ τοῦ ἀρ-

χόντος καὶ τοῦ ἀρχομένου φίλια σχέ-  
σις ἐκλείπει καὶ ἀναπτύσσεται βαθμη-  
δὴν ἢ αὐθαιρεσίᾳ ἀπ' ἐνὸς καὶ τοῦ μι-  
σος ἀπ' ἑτέρου. Εἰς τοιοῦτο συμπέρα-  
σμα θέλουν φθάσῃ, εἰ μὴ ἤδη ἐφθασαν,  
καὶ αἱ σχέσεις τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ  
πρὸς τοὺς ἀνωτέρους τοῦ τόπου ἀρχόν-  
τας, ἀφοῦ παρὰ πάντας τὴν γνωστὴν καὶ  
αὐξήσαν πτωχείαν τῶν κατοίκων ἡ  
Κυβέρνησις ἀπηνῶς ἐπιμένει ἵνα εἰς-  
πράττῃ κατὰ κερατὴν τοὺς φόρους καὶ  
οὐδὲν πρᾶττει ἵνα αὐξήσῃ τοὺς πόρους  
τοῦ τόπου καὶ κατὰ συνέπειαν διευκο-  
λύνῃ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀρροήτων φό-  
ρων, ὁποῖοι καταπιέζουσι καὶ ἐκγύμνου-  
σι τὸν λαόν τῆς Κύπρου. Ἀλλ' εἴς  
πλέον καιρὸς ὁ λαὸς νὰ σκεφθῇ τί τὸ  
πρακτέον ἀπέναντι τοιαύτης ἀναλ-  
γησίας καὶ σκληρότητος τῶν ἀρχόν-  
των, καὶ προσεχῶς θέλομεν πραγμα-  
τευθῇ περὶ τούτου.

## ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ Μ. ΑΡΜΟΣΤΟΥ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1892—1893.

Ο Σὶρ Ουάλλτερ Σένδαλλ  
τῷ Μαρκίον Ρίπον.

Ἀρμοστεῖον Κύπρου,  
12 Φεβρουαρίου 1894.

Μυλόρδε,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν ν' ἀπευθύνω τὴν  
συνήθη ἔκθεσιν διὰ τὸ ἔτος 1892-93.

Πρόσθεσις.

Αἱ εἰσπράξεις τοῦ ἔτους τούτου συγ-  
κριτικῶς πρὸς τὸ προηγούμενον, ἔδειξαν  
καθαρὰν ἐλάττωσιν Ἀ. 27,228. Ἡ  
μεγαλητέρα ἐλάττωσις ἦτο εἰς τὸ  
κονδύλιον τῆς δεκάτης, ἥτις ἀπέδωκεν  
Ἀ. 21,346 ὀλιγώτερον παρὰ κατὰ τὸ  
1891—92. Αἱ γεωργικαὶ στατιστι-  
καὶ τοῦ ἔτους τούτου πληρέστατα δι-  
καιολογοῦσι τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο, κα-  
θότι πάντα τὰ δεκαετιζόμενα προϊόντα  
ἀπέδωσαν μικρὰν συγκεμνίσιν. Ἡ ἐσο-  
δεῖα τῶν γεννημάτων ἦτο ὀλιγώτερα  
κατὰ τὸ ἐν τέταρτον περίπου, ἢ ἄλλῃ  
παραγωγῇ πλέον τοῦ ἡμίσεως, ἢ δὲ ἐ-  
σοδεῖα τοῦ ἐλαίου ὑπῆρξε πλήρης ἀπο-  
τυχία.

Ἡ σχετικὴ αὕτη ἐλλείψις τῆς  
ἐσοδεῖας ἐπέφερε κατὰ συνέπειαν τὴν  
ἐλάττωσιν τῆς εἰσπράξεως τῶν κτη-

ματικῶν φόρων (βεργί) καὶ τῶν κερα-  
λικῶν φόρων (πετέλ ἀσχεριέ), ἀνερχο-  
μένων εἰς τὸ ποσὸν Ἀ. 3,268 καὶ 572  
ἀντιστοίχως. Οἱ ἔμμεσοι φόροι ἐπίσης  
ἔδειξαν ἐλλειμμὰ ἐκ Ἀ. 3,101, ὅφει-  
λόμενον κυρίως εἰς τὴν χαμηλὴν τι-  
μὴν τοῦ οἴνου καὶ τὴν σμικροτάτην  
τοῦ τριγυθίου κυρίως δὲ ἡ ἀποτυχία  
τῆς ἐσοδεῖας τῆς ἐλαίας ἐπέφερεν ἐ-  
λάττωσιν Ἀ. 863 εἰς τὴν πρόσθετον  
τοῦ ἁλατος.

Αἱ τελωνεῖα καὶ εἰσπράξεις ἀν' καὶ  
μικρὰν δεικνύουσιν ἐλάττωσιν, δι-  
εξηγήθησαν καλῶς ὑπῆρξε δὲ οὐ-  
σιώδης αὐξήσις εἰς τὰς εἰσπράξεις  
τῆς τῶν προβάτων δεκάτης, τῶν δι-  
καίωματων πρὸς ἐγγραφήν γαιῶν καὶ  
ἐπὶ τῶν γραμματοσημῶν.

Αἱ ὀλικαὶ εἰσπράξεις τοῦ ἔτους ἀ-  
νέρχονται εἰς τὸ ποσὸν Ἀ. 189,933,  
ἐπὶ τῶν τῷ πλεονάσματι τοῦ παρελ-  
θόντος ἔτους Ἀ. 18,876 ἔχομεν 208,  
810· ἐπειδὴ δὲ τὰ ἔσοδα Ἀ. 111,394  
ὅμοι μετὰ τοῦ πρὸς τὴν Τουρκίαν φό-  
ρου τῶν Ἀ. 92,799 ἀναδίδουσιν εἰς  
Ἀ. 204,193, τὸ ἔτος κλείει μὲ πλεό-  
νημα Ἀ. 4,616 εἰς πίστιν τοῦ τα-  
μείου τῆς Νήσου.

Ἐμπορίον.

Ἡ εἰσαγωγὴ καὶ ἐξαγωγὴ τοῦ  
1892 ἔδειξαν ὀλίγον ἐκ Ἀ. 708,933  
διηρημένον εἰς Ἀ. 369,974 διὰ τὴν  
εἰσαγωγὴν καὶ Ἀ. 338,959 διὰ τὴν  
ἐξαγωγὴν. Ἡ ὑπεροχὴ αὕτη τῆς εἰ-  
σαγωγῆς ὀφείλεται εἰς τὴν μεγάλην  
ἐλάττωσιν τῶν εἰδῶν τῆς ἐξαγωγῆς  
ἐνεκα τῆς μικρᾶς ἐσοδεῖας, συνεδε-  
ομένης ὑπὸ μικρᾶς πραγματικῆς αὐ-  
ξήσεως τῆς εἰσαγωγῆς συγκριτικῶς  
πρὸς τὴν τοῦ 1891.

Ἐκτὸς τῶν νομισμάτων, ἡ ἐξαγω-  
γὴ τῶν ἐμπορευμάτων ἦτο ὀλιγώτερα  
κατὰ Ἀ. 137,819 καὶ ἡ εἰσαγωγὴ με-  
γαλητέρα κατὰ Ἀ. 10,016 ἢ κατὰ  
τὸ προηγούμενον ἔτος· ἡ μικρὰ αὐξήσις  
τῆς εἰσαγωγῆς ὀφείλεται εἰς τρεφί-  
μους ὕλας εἰσαχθείσας ἐκ τοῦ ἐξωτε-  
ρικοῦ, ὅπως καλύψωσι τὰς ἐλλείψεις  
τῶν προϊόντων τῶν γεννημάτων τῆς  
Νήσου.

Ὁ ἀποκλεισμός τῶν οἴνων τῆς Κύ-  
πρου ἐκ τῶν Γαλλικῶν ἀγορῶν δι' ἀ-  
παγορευτικῶν προσηκόντων νόμων,

ὅστις ἤρχισε κατὰ τὸ 1891 ἐξηκο-  
λούθησε καθ' ὅλον τὸ 1892. Ἡ ποσό-  
της τοῦ οἴνου ἡ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο  
ἐξαχθεῖσα ἐλήθη ἐν Αἰγύπτῳ εἰς μι-  
κρὰς τιμὰς.

Ἐν γένει δὲ ἡ μετὰ τοῦ Ἡνωμένου  
Βασιλείου εἰσαγωγὴ καὶ ἐξαγωγὴ τοῦ  
ἐμπορίου ὑπερέβη τὴν μετὰ πάσης  
ἄλλης γῶρας καὶ ἀνέβη εἰς 28 τοὺς  
ἐκατὸν ἐπὶ τοῦ ἔλεου ἐμπορίου. Μετὰ  
τὸ Ἡνωμένον Βασίλειον ἔρχεται ἡ  
Τουρκία, ἡ Αἴγυπτος, καὶ ἡ Γαλλία  
μὲ 23.4 τοὺς ἐκατὸν καὶ 14.4 τοὺς ἐ-  
κατὸν ἀντιστοίχως. Ἀκριβεῖς λεπτο-  
μερείας ὡς πρὸς τὸ ἐμπόριον καὶ τὰς  
προσόδους τοῦ ἔτους, τῶν ὁποίων περί-  
ληψις εἶνε τὰ ἀνωτέρω, δύναται τις νὰ  
εὕρῃ εἰς τὰς ἐκθέσεις τοῦ Ἀρχιλογι-  
στοῦ.

Δημόσια ἔργα.

Αἱ ἐργασίαι τοῦ τμήματος τῶν δη-  
μοσίων ἔργων περιωρίσθησαν ὡς συν-  
ήθως εἰς μικρὰς ἐπεκτάσεις τῶν εἰς  
στρώσιν εὐρισκομένων ὁδῶν καὶ εἰς  
τοιαύτας ἐπιδιορθώσεις τῶν ὑπαρχου-  
σῶν, οἷας τὰ χρηματικά μέσα ἐπέτρε-  
πον. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐτελειοποιή-  
θη ἡ νέα σιδηρὰ γέφυρα Πυρογείου ἐ-  
πὶ τοῦ ποταμοῦ Ἰδάλια μετ' ἐξὸν Ἀρ-  
νακὸς καὶ Λευκωσίας, ἐκτίσθη μία γέ-  
φυρα μετ' ἐξὸν Ἀρνακὸς καὶ Λεμεσσοῦ  
ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Κλέστη ἐν τῇ  
Μεταρρίᾳ, καὶ ἐγεγρῶθησαν δύο χεί-  
μαρροι ἐν τῇ ἐκ Τρικώμου μέχρι Ρι-  
ζοκαρπασίου ὁδῷ.

Ἡ ἀνέγερσις τῶν Κεντρικῶν Φυλα-  
κῶν ἐξηκολούθησε καὶ χρήσιμοι τινες  
προσῆλθοι ἐγένοντο ἐν τῷ Νοτοκομείῳ  
Λευκωσίας. Ἐν Κυρηνείᾳ ἀνηγέρθη-  
σαν νέα ἀποθήκαι γεννημάτων.

Δημόσια ἐκπαίδευσις.

Ἐν τῇ ἐκθέσει μου τοῦ 1891—92,  
τῇ δημοσιεύσει ἐν τῇ Κυανῇ Βί-  
βλῳ ἐξήτασα ἐν ἐκτάσει τὸ σύστημα  
τῆς διαχειρίσεως τῆς πρὸς τὴν δημο-  
σίαν ἐκπαίδευσιν ἐπιχορηγήσεως. Ὡς  
τότε ὑπέδειξα, τὰ ἀποτελέσματα τῆς  
διανομῆς ὀρίσμενης συνδρομῆς μεταξὺ  
τοῦ αὐξανόμενου ἀριθμοῦ τῶν σχολεί-  
ων ὑπῆρξεν ἡ ἐλάττωσις τῶν εἰς τὰ  
πτωχότερα σχολεῖα χορηγουμένων  
πατρῶν εἰς βαθμὴν κατώτερον ἢ ὅσας

είναι άρμόδιος προς την μετρίαν αυτών λειτουργίαν.

Ο όλικός αριθμός των εν λειτουργία ελληνικών σχολείων ήτο 226 απέναντι 241 κατά τὸ προηγούμενον έτος. Έκ των 226 τούτων σχολείων τὰ 198 ήσαν αλληλοδιδασκτικά καί εἰς τήν τάξιν ταύτην ή κατά μικρόν ὅρον επιχορήγησις άνήλθε τὰς λ. 11.11.0. Συμπεριλαμβανομένων καί των έγγυωρίων χορηγήσεων, αἵτινες σπανίως ή οὐδέποτε πληρώνονται ὁλοκληρώως, ὁ κατά μέσον ὅρον μισθός των διδασκάλων των αλληλοδιδασκτικών σχολείων ήτο λ. 24. Ο αριθμός των εν τοῖς καταλέγοις έγγραφέντων μαθητῶν εἰς τὰ 198 ταῦτα σχολεία ήτο 9,360, ή δὲ κατά μέσον ὅρον φοίτησις αὐτῶν 7,200.

Έγκληματα, Αστυνομία καί Φυλακαί.

Ο αριθμός των έγκλημάτων παντός είδους των καταγγελλέντων εἰς τήν Αστυνομίαν κατά τήν διάρκειαν τοῦ έτους τούτου ήτο 7,717, ἐξ ὧν 6,617 προσήχθησαν ενώπιον των δικαστηρίων. Συγκριτικῶς πρὸς τὸ έτος τὸ λήξαν τήν 31ην Μαρτίου 1892 δεικνύουν 24 ο) αύξησιν εἰς τὸ ὅλικόν των δικαστικῶς εξέτασθέντων έγκλημάτων. Ἀλλά των στατιστικῶν εν λειτουργείᾳ εξέταζομένων φαίνεται ὅτι ὁ μεγαλύτερος αριθμός τῆς αύξήσεως ταύτης προέκυψεν ἐξ άλλων έγκλημάτων ή των συγκαταλεγμένων ὡς έγκλήματα κατά πρόσωπου καί έγκλήματα κατά περιουσίας. Μεταξύ τούτων καταλέγονται έγκλήματα κατά τοῦ νόμου των προσώπων, των νόμων των Δασῶν, τοῦ τῆς Ἀγοροφυλακῆς νόμου, των νόμων των καθάρσεων καί παραβάσεις των κανονισμῶν τοῦ Δημορχείου. Τὰ πταίσματα ταῦτα δὲν δύνανται νά θεωρηθῶσιν ὡς έγκλήματα εν τῇ συνήθει τῆς λέξεως σημασία, καί ή γνώμη τοῦ ἀρχιδιοκιστοῦ εἶνε ὅτι ή στατιστική των έγκλημάτων τοῦ έτους τούτου δεικνύει ἐλάττωσιν μάλλον ή αύξησιν εἰς τὸ ὅλικόν των σοβαρῶν έγκλημάτων. Πρὸς υποστήριξιν τοῦ συμπεράσματος τούτου υποδεικνύεται ὅτι ὁ αριθμός των παραπεμφθεισῶν δικῶν πρὸ τοῦ κακούργιοδικοῦ ἐλαττοῦται ἀδιακόπως.

Ὡς εἰς τὰ παρελθόντα έτη, ὁ μέγας αριθμός των κατηγορουμένων ἐπὶ φόνῳ ή ἐπὶ ἀποπειρᾳ φόνου, συγκριτικῶς πρὸς τὸν μικρόν αριθμόν των καταδικασθέντων ἐπὶ τούτῳ εξακολουθεῖ παρουσιάζων οὐχί ευχάριστον μορφήν εν ταῖς στατιστικαῖς. Εἴκοσιν αἵματα κατηγορήθησαν ἐπὶ φόνῳ κατὰ τὸ έτος τούτο, ἐκ των ὁποίων τρεῖς μόνον κατεδικάσθησαν.

Τὸ κύρος τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. ἐπετεύχθη κατὰ τὸ έτος τούτο πρὸς σπουδαίαν ἐπίδοσιν εν τῷ τμήματι τῆς ἀστυνομίας. Καί στρατιωτικὸς σταθμός ἐσχηματίσθη εν Λευκωσίᾳ πρὸς ἑγγραφήν καί ἐκγύμνασιν

των νεοσυλλέκτων.

Χρόνος τις ἀναγκαίως πρέπει νά παρέλθῃ πρὶν ή τὰ μέτρα ταῦτα ἐπενέγκωσιν ἀποτελεσμα αἷσιον λόγου.

Πρὸς τὸ παρὸν ἀρκετὴ δυσκολία ἀπαντᾶται πρὸς εὑρεσιν τοῦ απαιτούμενου ἀριθμοῦ των ἀνδρῶν των βουλομένων νά ἑγγραφῶσιν εἰς τήν ἀστυνομικὴν δύναμιν.

Τὸ ἀκατάλληλον των φυλακῶν τῆς Κύπρου πρὸς ἀποσώθην των έγκλημάτων καί τὸ ἐκ τούτου ἀποτελεσμα τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ έγκλήματος ἐπίσχυραν τήν προσοχὴν τῆς κυβερνήσεως τῆς Κύπρου καί τῆς κυβερνήσεως τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος. Πρὶν ή προνοήσωμεν περὶ βελτιώσεώς τινος ὡς πρὸς τήν διαχείρισιν καθιστώσης τήν φυλάκισιν μάλλον τιμωρητικὴν καί σωφρονιστικὴν ή τὸ νῦν, δέον νά περιμένωμεν τήν τελειοποίησιν των κεντρικῶν φυλακῶν.

Γενικαί παρατηρήσεις.

Ἡ γενική κατάστασις καί ἀποψις τῆς χώρας κατὰ τὸ έτος τούτο δὲν ὑπέστησαν οὐσιώδη τινὰ μεταβολήν. Ο ἀρχιλογιστὴς εν τῇ πρὸς τὸν κλάδον των προσόδων ἐκθέσει του, παρατηρεῖ ἐκπτώσιν εἰς τὰς τιμὰς των γεννημάτων περὶ τήν λήξιν τοῦ έτους ή αὐτῇ δὲ καί εἰς μάλλον οὐσιώδης ἐκπτώσις συνέβη κατὰ τὸ τρέχον έτος. Ἐάν αἱ τιμαὶ των γεννημάτων ἦσαν ἐξακολουθήσῃ διαρκῶς νά υποτιμῶνται εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς ἀγοράς τὸ κοινὸν τῆς μεριδὸς ταύτης των προσόδων τῆς Νήσου, τὸ συνιστάμενον ἐκ τῆς δεκάτης τοῦ σίτου, κριθῆς καί βρώμης, σπουδαίως ἤθελε βλαβῆ καί ή ἐκ των πόρων τούτων προσπαθεῖα πρὸς ἀπότισιν τοῦ πρὸς τήν Τουρκίαν φόρου ἤθελεν ἀναλόγως αύξηθῇ. Τούτου ἕνεκα ή κυβερνήσις εἶνε πρόθυμος νά πράξῃ πᾶν ὅ,τι δύναται, ἵνα ἐνθαρρύνῃ καί ἐπεκτείνῃ τήν καλλιέργειαν άλλων σταθερῶν προϊόντων. Μέγας ἀριθμός μικρῶν ἐλαιόδενδρων, εξαχθέντων ἐκ των δασῶν, διενεμήθη μεταξύ των χωρικῶν εἰς τοσοῦτον εὐτελεῖς τιμὰς, ὥστε μόνον τὰ ἔξοδα νά καλύψωσιν, ἐνεβολιάσθησαν δὲ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως εἰς καταλλήλους τοποθεσίας χαρουπόδενδρα καί ἐλαιόδενδρα. Ἡ τελευταία αὕτη ἐπιχειρήσις, ἐάν ἐλαμβάνει ὑπὸ σπουδαίαν ἐποψιν ἡδύνατο νά ἀποδείξῃ πολύτιμον καί σταθερὰν πηγὴν προσόδου.

## ΒΟΣΝΙΑ ΚΑΙ ΕΡΖΕΓΟΒΙΝΗ

Οσάκις γίνηται λόγος περὶ των δύο τούτων ἐπαρχιῶν, αἱ ὁποῖαι ὑπὸ τήν τουρκικὴν δυναστείαν περιελθοῦσαι εἰς τὸ ἔσχατον τῆς ἀθλιότητος ὄριον, ἀνεβίωσαν καί ἀνέβαλον ὑπὸ τὴν διοίκησιν εὐρωπαϊκῆς κυβερνήσεως, ἡμεῖς οἱ Κύπριοι, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐτέθημεν ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ἀγγλικοῦ ἔθνους, καταλαμβανόμε-

θα ὑπὸ των ἀλγερινῶν βασιλέων. Ἐνῷ ἡδὲ νῦν, ὑπαρχούσης τῆς ἡγεσίας των ἀρχόντων, ν' ἀμιλλώμεθα κατὰ πάντα πρὸς τὰς εὐδαιμονίας ἐκείνας χώρας, τούναντίον ὑπεροῦμεν αὐτῶν ἀσυγκρίτως ὑπὸ ἐποψιν εὐημερίας καί προσόδου. Ἡ Ἀγγλία ἡδύνατο ἀναμφιέκτως νά καταστήτῃ τήν Κύπρον πρῶτον εὐημερίας, ὡς ὑπέσχετο κατὰ τὸ 1878. Ἄλλ' ἀντιθέτως πρὸς τὰ ὑπεσχημένα, κατέλειπε, ἡμᾶς εἰς τὴν τύχην μας καί εἰς τὴν διαθέσιν ἀνωτέρων τινῶν ὑπαλλήλων, πᾶν ἄλλο δύναται τις νά ἐλπίζῃ ή ἀγαθὴν μέριμναν πρὸς βελτίωσιν τῆς ταύτης ἡμῶν καταστάσεως, ἐνῷ τούναντίον ή Αὐστρία ἐφιλοτιμήθη κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα οὐχί μόνον νά μὴ δώσῃ ἄρομην παραπόων τοῦ ὑπ' αὐτὴν λαοῦ, οὐχί μόνον νά ἐξαφανίσῃ τήν ληστειαν καί πάντα τὰ κακοποιὰ στοιχεῖα τοῦ τόπου, ἀλλὰ καί νά περιαγάγῃ αὐτὸν εἰς βαθυρόν, ἀξιώζηνον διὰ τῆς στρώσεως σιδηροδρομικῶν γραμμῶν, διὰ τῆς ἰδρύσεως αἷσιων λόγων φιλάνθρωπικῶν καταστημάτων, διὰ τῆς ἐνθάρρυνσεως τῆς γεωργίας, τοῦ ἐμπορίου καί τῆς βιομηχανίας διὰ τῆς ἀρμόνου δευδρορρυτείας καί τῶν άλλων ὅσα εἰνέικαν, ὅπως λαός τις ἐξίσχεται εἰς μέγα σήμερον εὐημερίας.

Καί πράγματι αἱ κατωτέρω δημοσιεύόμεναι ἐντυπώσεις διακεκριμένων δημοσιογράφων, προσκληθέντων ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τῆς Βοσνίας καί Ἑρζεγοβίνης κ. Καλλάη, μαρτυροῦσι πασιφανῶς ὅτι αἱ τίθεις ὑπάρχει μεταξὺ τῆς διοικήσεως των ἐν λόγῳ ἐπαρχιῶν καί τῆς ἐν Κύπρῳ διοικήσεως. Ο Κ. Βέρ γράφει εἰς τὴν ἡμερησίαν ἐφημερίδα «Φιγαρώ».

«Εἶδόμεν χώραν, ἐνθα ἐπὶ 15 αἰῶνας οἱ φυλετικοὶ καί θρησκευτικοὶ σπαραγμοὶ ἐφθαιραν τὰ πάντα καί ἐνθα, ἐν διαστήματι 12 ἐτῶν, τὸ δαιμόνιον πνεῦμα ἐνὸς ἀνδρός ἐπλασε τὰ πάντα. Εἰς τῶν συνεργατῶν τοῦ Καλλάη, ὁ Χόροβιτς εἶπεν ἐν Βιέννῃ εἰς τὸν ἀνταποκριτὴν τοῦ παρισιανοῦ φύλλου, «Έχομεν τὴν ἀξίωσιν ὅτι ἐδημιουργήσαμεν ἐν Βοσνία καί Ἑρζεγοβίνα, ἀρ' ὅτου ἐγκατέστησεν ἡμᾶς τὸ βερολίνειον Συνέδριον, νέον κόσμον. Σήμερον τὰ πάντα εἶναι ἐν τάξει καί οἱ τοῖχοι ἤρχισαν στεγνοῦμενοι. Ἐπιστῇ λοιπὸν ή ὥρα νά τελώσωμεν τὰ ἐγκαίρια τῆς οἰκίας, προσκαλοῦντες τοὺς ἡμετέρους φίλους. Εἰς τίνα θέσιν εἶχε περιαγάγῃ τὰς δύο ἐπαρχίας ή τουρκικὴ διοίκησις γνωρίζετε. Γώρα θά ἴδῃτε τί κατάρθωσιν ή διοίκησις τοῦ Καλλάη. Ἀλλ' ὁ δὲν ζητοῦμεν, ή νά ἐξετάσῃτε τὰ πάντα καλῶς καί νά ἀφηγηθῇτε ἀμερολήπτως ὅ,τι θα ἴδῃτε. Τὴν Βοσνίαν καί Ἑρζεγοβίαν, χώραν θαυμασίαν, ἀλλ' ἡμελημένην ὑπὸ των περιηγητῶν, καθιστῶσι νῦν προσητὴν οἱ σιδηρόδρομοι. Οἱ λησταὶ ἐξηρανίσθησαν, ὅπου δ' ή τουρκικὴ ἀστυνομία

ἐτήματι τὰ κρησφύγετά των, ἐχθραζόμεν εὐρείας ὁδοῦς, ἐκτίσαμεν μέγαρα, ἀνηγειράμεν μίαν ὁλὴν θερμούπελιν. Αἱ ἀρτίγενεῖς βρομικαὶ βιομηχανίαι γρήζουσιν καταναλωτῶν καί πρέπει νά γνωσθῶσιν. Εἰς τὸν εἰρηνικόν τοῦτον προσηλυτισμόν συνεκαλέσαμεν ἡμᾶς. Ἡξεύρω ὅτι δὲ, συνάδει πρὸς τὰς ἐξῆς τῆς κυβερνήσεως ή πρόσκλησις αὕτη καί ὅτι ὁ διοικητικὸς αὐτοῦ τοῦ ἡμετέρου ἔργου θα διεγερῇ ἐκπλήξιν τινα. Ἀλλ' ἐνωτερισάμεν τὸσον ἐν Βοσνία, ὥστε εἰς νεωτερισμός ἐπὶ πλεον ὀδεῖν ἔχει το ἐπίρρονον. Ἡ γλῶσσά αὕτη δὲν ἐνέφρυνεν ἄμετρον οἴησιν. «Αρ' ὅτου διήλθουμεν τὰ σύνορα τῆς Βοσνίας (γράφει ὁ Βέρ) ζῶμεν ὡς ὑπὸ μαγείαν. Μοναδικὴν αισθάνεται ἀπολαυσιν ὁ βλέπων ἐκκλαπτόμενον καὶ νουρηγὴ πολιτισμόν ἐν γῶρᾳ θαρβάρῳ. Ἡarisτάμεθα εἰς ἀληθὴ κόσμον γέναν ἐν μικρῷ. Αἱ χαριέσταται θέσμαι τοῦ Πιέξε, ἐνθα ἐστῆσαν τὸ ἡμέτερον στρατηγεῖον, ήταν πρὸ τριῶν ἐτῶν ὡς εἶπεν ἡμῖν ή Κυρία Καλλάη ἀγροῖ ἀρχαροῦ, σήμερον δὲ περιλαμβάνουσιν τρία ξενοδοχεῖα, ἐστιατόριον, περίπτερον, ἐνθα πατινίζει ή μουσική, ἐργαστήρια, θεατρίδια, σιδηροδρομικὸν σταθμόν. Εἰς τὸ ἀπέραντον ἄλσος εἶνε νωπὴ γλῶσσά καί τὰ δένδρα ἀρτίφυττα. Τὸ ξενοδοχεῖον, ἐνθα κατελύσαμεν, ἐγκατελήφθη ὑπὸ των ἐργατῶν πρὸ τριῶν μόλις μηνῶν. Νεώτατον εἶναι καί τὸ ἱπποδρόμιον, ἐνθα μετὰ μικρόν θά ἴδωμεν ἀγωνιζομένους ἐπὶ βοσνίων ἱππῶν μελαφροῦς ἱπποκόμους. Εν Σαραγιέβῳ παρέστημεν εἰς τὰ ἐγκαίρια τοῦ δημαρχείου, προεξάρχοντος τοῦ μωαμεθανοῦ δημάρχου Μεχμέτ βέη Καπετάνοβιτς, κατὰ τὸ ἐσπράτιμον δὲ συμπόσιον ἐξερώτησαν προπόσεις ὁ δημαρχός, οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς κυβερνήσεως Χόροβιτς καί Βέρξ, οἱ προσκεκλημένοι κόμης Γυρένις, Χεδράρ, Βλώβιτς. Βραδύτερον ἐπισκέφθημεν τὴν κανουρηγὴ Σχολὴν τοῦ μωαμεθανικοῦ δικαίου. Τὰ πλεῖστα δημόσια καταστήματα εἶνε νεόκτιστα καί εἰς τὸ νοσοκομεῖον οἱ πρῶτοι ἀσθενεῖς εἰσῆλθον πρὸ 15 ἡμερῶν. Ἐκ τοῦ βᾶθους των σκωληκοβρώτων ἐργαστηρίων των καί των ναυρήων των τζαμιῶν εἰ γηρυοὶ Βόσνιοι προσδλέπουσι κατάπληκτοι τὴν εἰσβολὴν ταύτην τῆς χριστιανικῆς προσόδου, ὑποκύντουσιν ἔμως ἀγογγύστως, διότι αισθάνονται ὅτι περὶ αὐτοὺς ἐπιτελεῖται ἔργον μέγα καί χρήσιμον. Κατ' ἀρχὰς ὁ Καλλάη ἐνέπνεεν ὀλίγον φόβον, ἀλλ' εἶνε σήμερον ὁ δημοτικώτατος ἀνὴρ των Βαλκανίων καί τὸ ἀξίζει».

Ἐμβριθέστεροι εἶνε αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ Σαπὺ εἰς τὸν «Καιρόν». Τὸν θαυμασμόν τοῦ ἱάλλου δημοσιογράφου ἐξήγειρεν ή τεχνικὴ τελειότης τοῦ σιδηροδρόμου, ὅστις μετέφερεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς πρωτευούσης τῆς Βοσνίας εἰς τὴν πρωτεύουσιν τῆς Ἑρζεγοβίνης. «Ἡ αὐστριακὴ διοίκησις (λέγει) ἡμε-

ρίμνησεν ἐξ ἑαυτοῦ καὶ περὶ τῶν ἀπορρώσεως τῆς γεωργίας καὶ περὶ ἐξουγενισμοῦ τῶν κατοικοῦντων ζώων. Ἐν τοῖς ἰπποδρομίοις οἱ ἰθαγενεῖς ἵπποι ἡττήθησαν ὑπὸ τῶν ἀγγλικῶν, ἀλλ' ἐπάλασαν ἐντίμως. Ἀξία πολλῆς προσοχῆς εἶνε ἡ ἰδρύσις ταμείων γεωργικῆς πείρας, ἡ γενομένη ὑπὸ τοῦ Χόροβιτς. Ἐν Βοσνία ἐλήφθη πρόνοια περὶ διασώσεως τῶν ὑπερχόντων δασῶν, ἐν δὲ τῇ Ἑρζεγοβίνα καὶ περὶ ἀναδάσωσης. Ἐν τῇ ἰταλικῇ τῆς βαλκανικῆς χερσονήσου, ἣν διέτρεξα, ἐπιτελεῖται πείραμα λαὸν ἐδιδωρέον. Πληθυσμὸς καθυστερήσας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς προόδου πρόκειται νὰ ἀνακηθῇ ὑπὸ τοῦ πολιτισμοῦ. Ζηλευτὸς ὁ πολιτικὸς ἀνὴρ, εἰς τὸ ἔλαχε τοιαύτη ἀπιστολή καὶ ὅστις ἔχει ἐνώπιόν του τοιαύτην γῆν πρὸς ἐπιτελεῖσιν δικαίων καὶ χρησίων μετ' ἀρρυθμίσεων! (1) Κάλλαη, ἐνῶ σκέπτεται ἐν τῇ ἰταλικῇ πῶς νὰ διασκεδάσῃ τοὺς ξένους του, φροντίζει καὶ περὶ ἐξαγωγῆς καπνῶν καὶ περὶ κτηνοτροφίας. Τύπος ὑπαλλήλου ἀξίως μελέτης, οὐδὲν καταφρονεῖ, οὐδὲν κρίνει ὑποδεέστερον τῆς σοβαρότητός της.

## ΧΡΟΝΙΚΑ.

Μετὰ λύπης ἀναγράφουμεν τὴν εἰδησιν ὅτι ἐγένοντο ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει ἱκανὰ χρούσματα τυφοειδοῦς πυρετοῦ, ὧν ἐν τῇ ὁδῷ Πανατηγρίας.

Δὲν θὰ ἡπορούμεν μανθάνοντες ὅτι ἡ αἰτία τοῦ νοσήματος ὀφείλεται εἰς τὸ πόσιμον ὕδωρ τῆς πόλεως. καθότι ἐκ θετικῆς πηγῆς πληροφоруμένη, ὅτι μὲν ὅλους τοὺς εἰς τισὶ φύλλοις δημοσιευθέντας ἐπιστάτων ἐπαίνους ὑπὲρ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ νεροῦ, οἱ ὅχοι τοῦ ὑδραγωγείου εἶνε ἀσκεπτεῖς εἰς ἀπειράριθμα μέρη καὶ ρίπτονται ἐν αὐτοῖς παντὸς εἶδους ἀκαθαρσίαι. Τοιαύτη ἀμέλεια τοῦ διευθυντοῦ τοῦ νεροῦ, ἐξ ἧς διακινδυνεύει ἡ υγεία τῶν πολιτῶν, εἶνε ἀσύγγνωστος καὶ ἐριστῶμεν τὴν προτοχὴν τῶν ἀρμεδίων ἐπὶ τούτου.

—§—

Ἐδημοσιεύθησαν ὑπὸ τοῦ ἀρχιτελώνου αἱ στατιστικαὶ τῆς εισαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς διὰ τὸ τρίμηνον τὸ ληξάν τὴν 31 Μαρτίου 1894, καὶ ἡ μὲν εισαγωγὴ δεικνύει ὀλίγον ἐκ Λ. 71, 436, ἡ δὲ ἐξαγωγὴ ἐκ Λ. 48, 538. Καὶ τῆς μὲν εισαγωγῆς τὰ σπουδαιότερα κοινὸν εἶνε:

|           |          |
|-----------|----------|
| Βαμβακερά | Λ. 8,825 |
| Μάλλινα   | 6,107    |
| Ἰνδικόν   | 2,002    |
| Βύσσα     | 2,894    |
| Ζάχαρις   | 4,235    |
| Καφίς     | 2,475    |
| Ἀλεύρα    | 2,274    |

Τῆς δὲ ἐξαγωγῆς:

|           |           |
|-----------|-----------|
| Χαρσούπια | Λ. 12,429 |
| Σίτος     | 8,042     |
| Κριθὴ     | 5,279     |

Οἶνος 8,170  
Δέρματα 3,893

—§—

Κατὰ τὸ αὐτὸ διάστημα κατεπείσαν ἀτμόπλοια ἐν Λάρνακι μὲν 27, ἐν Λεμεσῷ δὲ 17. Ἰστοφόρα ἐν Λάρνακι 20, ἐν Λεμεσῷ 41, ἐν Ἀμμοχώστῳ καὶ Καρπασίᾳ 8, ἐν Κερκίρ 8, ἐν Πάφῳ 6 καὶ ἐν Λευκίᾳ 5.

—§—

Ἦν πλοῖον, προερχόμενον ἀπ' εὐθείας ἐκ Δευθενρὸς πόλεως καὶ Κερκίρ, ἐκ τῆς μεταξὺ τῶν μερῶν τούτων Ἀκτῆς καὶ ἐκ τῆς κατὰ τὴν Μαύρην Θάλασσαν Ἀκτῆς ἀπὸ τῶν Ρωμιοτικῶν συνόρων μέχρι τοῦ Κέρκ, συμπαριλαμβανομένων, ὑποβάλλεται εἰς πενήνημερον καθαρσιν, ἥτις θὰ τελεῖται ἐν Λάρνακι.

—§—

Αἱ τιμαὶ τῶν δημοτικῶν ὁσπημέραι ἐκπίπτουσι καὶ ἀγοραστὰι μεγάλων ποσοτήτων δὲν ὑπάρχουσιν. Οἱ χωρικοὶ εὐρίσκονται εἰς στενόχωρον θέσιν καὶ ὅμως ἡ εἰσπραξις τῶν φόρων ἐξακολουθεῖ μετ' ὅσης οὐδέποτε ἀλλοτε οὐσιότητος.

—§—

Φίλος τις μᾶς γράφει ἐκ Λονδίνου τὰ ἀκόλουθα:

«Τὸ ζήτημα τῆς Κύπρου ἐτίθη καὶ πάλιν ἐπὶ τοῦ τάπητος ἐνταῦθα. Δυστυχῶς ὅμως τὸ ἐνεστὼς ὑπουργεῖον ὡν φιλελευθέρων δὲν συμπαθεῖ τῇ νήσῳ. Ὁ στρατὸς ἀπέχεται ἐντός τοῦ Ἰανναρίου χωρὶς ν' ἀντικατασταθῇ πικρὸν μόνον νὰ ἔλθῃ εἰς λόγος ἐξ 80 ἀνδρῶν. Οἱ Κύπριοι λοιπὸν οἱ ἀρχαῖοι τοὺς φιλελευθέρους καὶ ἐπιθυμῶντες νὰ κυβερνήσῃ αὐτοί, ἥδη ὡς Κύπριοι ὀφείλουσι νὰ παρακαλῶσι νὰ πέτῃ τὸ ὑπουργεῖον καὶ ἔλθωσιν εἰς τὰ πράγματα οἱ συντηρητικοί, οἵτινες εἶνε ἐλπίς νὰ κάμωσι καλὸν τι εἰς τὴν νήσον».

—§—

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου Λάρνακος κ. Λάσσελς ἀναγερῇ εἰς Ἀγγλίαν τὴν προσεχῆ ἐβδομάδα ἐπ' ἀδείᾳ.

Τὸν κ. Λάσσελς ὁ ἀναπληρῇ, δι' ἀρκούσης τῆς ἀπουσίας του, ὁ ἐν Ἀμμοχώστῳ συνάδελφός του κ. Πάρκερ.

—§—

Διήλθε τῆς πόλεώς μας μεταβαίνων εἰς τὴν ἐν Πάφῳ θέσιν τοῦ ὁ κ. Ι. Καρεμυλάκης.

—§—

Μουσικὸς θίασος Βοημιδῶν περιμένεται διὰ τοῦ προσεχέως αὐστριακοῦ εἰς τὸ καφενεῖον τοῦ κ. Π. Σάρδου. Ἡ φτώχεια θέλει καλοπέρασιν.

—§—

Τὴν παρελθούσαν κυριακὴν ἐγένοντο αἱ ἐξετάσεις τῆς ἐν τῷ χωρίῳ Ὁρᾶς δημοτικῆς σχολῆς, ἣν διευθύνει ὁ κ. Στυλιανὸς Ἰωαννίδης. Τὰ ἀποτελέσματα, καθὰ πληροφоруσιν ἡμᾶς, ἐστέφησαν ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας.

—§—

Ἐπίσης ἐπιτυχῶς διεξήχθησαν αἱ ἐξετάσεις τοῦ σχολείου Κάτω Δρυὸς, ὅπερ διευθύνει ὁ κ. Α. Ρ. Δαλιῆς.

—§—

Ἐνετάλημεν παρὰ τῶν κατοίκων

Ὁρᾶς νὰ ἐκφράσωμεν τὰς εὐχαριστίας τῶν τῷ κ. Ι. Χόρ Γεννῶ διευθυντῇ τῆς τοῦ χωρίου μετῶν, διὰ τὴν μερίμναν, ἣν κατέβηκε ὅπως περιλάβῃ καὶ τὸ χωρίον τῶν εἰς τὴν ταχυδρομικὴν συγκοινωνίαν.

—§—

Ἀπέθανεν ἐν Λευκίᾳ ἐν ἡλικίᾳ 58 ἐτῶν ὁ Σωκράτης Ἐνωτιάδης, γρηγορὸς καὶ ἐνδραστήριος πολίτης. (1) Θεῶς ἀναπαύσαι αὐτόν!

—§—

Τὴν παρελθούσαν τετάρτην ἀνέπαυθη ἐν Κυρίῳ ὁ Geo. R. Harriott, Σκωτὸς, ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ζῶν ἐνταῦθα.

## Ο ΠΕΡΙ ΑΔΕΙΩΝ ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ 1889.

Διὰ ταύτης γνωστοποιεῖται ὅτι τὴν Δευτέραν 8)20 Αὐγούστου 1894 θὰ συγκροτηθῇ ἐν τῷ Διοικητηρίῳ Λάρνακος ἑκτακτος Συνεδρίασις τοῦ Ἰ. Δαρε Συμβουλίου Λάρνακος ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ χορηγῆσαι πιστοποιητικὰ δυνάμει τοῦ Ἐδικοῦ 3 τοῦ «Περὶ Ἀδειῶν Νόμου τοῦ 1889».

Ἦντες οἱ ἐπιθυμῶντες νὰ κατέχωσιν ἀδειαν διὰ τὴν πώλησιν μεθυσιῶν ποτῶν διὰ τὸ προσεχὲς ἐξάμηνον, ὀφείλουσι νὰ παρευρεθῶσι κατὰ τὴν ἀνωμνημονευμένην συνεδρίασιν, ὅπως ζητήσωσι τὸ ἀναγκαῖον πιστοποιητικὸν τοῦ Ἰδαρε Συμβουλίου.

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ.  
τῇ 6 Αὐγούστου 1894.

## ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Δηλῶ εἰς πάσας τὰς ἐνώπιον τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου Ἀμμοχώστου ἐκκρεμείας ὑποθέσεις τῶν πελατῶν μου ἀνέθετα εἰς τὸν αὐτόθι δικηγόρον κ. Ρ. Βαλδαστάρ καὶ πρὸς γνωστὴν παντὸς ἐνδιαφερομένου.

Λάρνακι τῇ 10 Αὐγούστου 1894.  
Ι. Δ. ΚΑΡΕΜΥΛΑΚΗΣ.

## ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΛΕΜΗΣΣΟΣ, τῇ 21 Ἰουλίου 1894.

Ἐν τῇ σημερινῇ «Ἀλήθεια» εἰδημοσιεύθη κύριον ἄρθρον καθαρπτόμενον τῆς Α. Π. τοῦ Ἀγίου Κιτίου, διότι, παρὰ τὸν εἰς τὰ σχολεῖα συνδραμὴν ἐξ 75 στεργλινῶν, ἀρνεῖται πρὸς τὸ παρὸν νὰ παράσχῃ τὰς ὑπολοίπους 25, ὡς εἶχε τὸ πρῶτον λεχθῇ καὶ ἐν μόνον τούτο, ἀλλὰ καὶ ἀναγράφεται λεγόμενον ἐκ τῶν βιβλίων τῶν σχολείων δωρητηρίον τι. Ἐγγράφων τοῦ ποτὲ Μητροπολίτου Κιτίου Μελετίου πρὸς τὰ σχολεῖα, δι' οὗ ἐγγράφου αἱ εἰσπράξεις τῆς παρὰ τὴν πόλιν ἡμῶν μονῆς τοῦ Ἀγίου Νικολάου τοῦ Ἀκρωτηριῶν δωρῶνται εἰς τὰ σχολεῖα Λεμεσσοῦ καταγγέλλεται δὲ διὰ τοῦ ἐν λόγῳ ἁρθρου ὁ Μητροπολίτης, ὡς μετερχόμενος σοφιστείας, ὅπως δῆθεν ὑπεκφύγη ὑποχρεώσεις τινάς.

Ἡ φιλτάτη «Ἀλήθεια» θὰ μοι ἐπιτρέψῃ σήμερον νὰ διαφωνήσω πρὸς τὰ πλείστα σημεῖα τοῦ ἁρθρου τῆς εἰς ἐν καὶ μόνον συμφωνῶ, ὅτι εἶνε ἀνάγκη πλέον οἱ θρόνοι καὶ αἱ μοναὶ νὰ ὑποστηρίξωσι πάσῃ δυνάμει τὰ σχολεῖα, νὰ φανῇ δὲ ἀπτότερον καὶ ἐνεργέστερον, τί γίνονται, πῶς καὶ ποῦ διατίθενται αἱ εἰσπράξεις τούτων

ἐκκλησιαστικῶν σωμάτων, αὐτοῦ σχολεῖα δὲν διατηροῦνται ὑπ' αὐτῶν, ἀφ' οὗ! κληρικοὶ δὲν ἐκπαιδεύονται, ἀφ' οὗ ἱεροκλήρικες δὲν συνεκροῦνται. (1) αὐτοῦτος εἶνε ἀνάγκη, ἐπιβαλλομένη ὑπὸ στοιχειώδους λογικῆς καὶ φιλοπατρίας ὁ πλοῦτος τῶν μοναστηρίων νὰ διατίθεται πλέον ὑπὲρ κοινωνικῶν καὶ ἐθνικῶν ἀναγκῶν, εἶνε ζήτημα ἀετιδέκτον ἀμφισβήτησεως. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου εἰμὶ ἀπαξίαντες πληρέστατα σύμφωνα! ἀλλ' αἱ βάσεις, ἐρ' ὧν στηρίζομένη ἡ «Ἀλήθεια» ἐπιτίθεται ἰδιαιτέρως κατὰ τῆς Α. Π. εἶνε σαθρά, πίπτει δὲ ἀφ' ἐκείνου οἰκοδόμημα στηριζόμενον ἐπὶ σαθρῶν βάσεων.

Ἐπὶ τῆς Α. Π. ἐδόθησαν εἰς τὰ σχολεῖα Λεμεσσοῦ αἱ 75 λίραι, διὰ τὰς 25 πρὸς συμπλήρωσιν τῶν 100 ἐλέγθη ὅτι θὰ ἀπιδράσιν εἰ ἀντιπροσώποι, οἵτινες θὰ ἐπέλθοντο πρὸς ἐξέλεξιν τῶν λογαριασμῶν τῆς Μητροπόλεως. Διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀντιπροσώπων τούτων ἐντυποὶ εἰδοποιήσεις ἐατάλησαν καὶ ἐτοιγοκλήθησαν παντοῦ, κατὰ δὲ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς τῶν οἱ γείτονες τῆς Ἀγ. Νάπας ἠναγκάσθησαν νὰ καταλίπωσι τὰς οἰκίας των, φεύγοντες τὴν φοβικὴν ἐνόχλησιν διώρου κωδωνοκρουσίας ὁ ἁγίος Ἐξάρχος μᾶτην ἀνέμενεν ἕνα καὶ πολίτην. Οὐδεὶς πολίτης προσήλθε. Κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν συνετάττοντο κατηγορητήρια καὶ ἠκούοντο ἀπολογίαι πρὸ τῆς «Ἐνώσεως», τῆς «Ἰσότητος», ἀπιδράσιν δὲ ἐκεῖ ἐνκόλως ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος, διότι εὐκολος βέβαια, εἶνε ἡ ἐκδοσις ἀποφάσεων, ὧν τὸ αἰτιολογικὸν στηρίζεται μόνον ἐπὶ φρούδων λόγων. (1) ἄθροπος, ὃν ἀποκαλούμεν σήμερον σοφιστήν, διότι δὲν ἔχει νὰ μᾶς δώσῃ τὰς 25 λίρας μᾶς ἐφ' ὧν ἐπανεὶλημμένως «κωπιάστε νὰ ἔδῃτε τοὺς λογαριασμούς μου, ἔλθετε νὰ ἔδῃτε τί ἔχω καὶ τί δὲν ἔχω, νὰ ἔδῃτε τὴν διαχείρισίν μου, τὰ περισσεύματα, τὰ ἐλλείμματα» καὶ ὅμως, κύριοι, ἐκωρύσατε ἅπαντες, πόθεν λοιπὸν λαμβάνετε σήμερον τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιτίθεσθε κατὰ τοῦ Μητροπολίτου, διότι δὲν δίδει τὰς 25 λίρας, ἀφ' οὗ αὐτὰς τὰς 25 λίρας ἦτο δικαίωμα δικόν σας νὰ τὰς δώσητε; Τίς οἶδεν ἂν αἱ εἰσπράξεις τῆς Μητροπόλεως εἶνε ἐπαρκεῖς διὰ τὸν πλοῦτον τῆς Α. Π. καίτοι ἡ ἀφιλοκέρδειά της κατεδίδασεν αὐτὸν πολὺ κατώτερον τοῦ ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων ὀρισθέντος ποσού;

Ἐλθωμεν νῦν εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ἐκείνην ἀνακάλυψιν τοῦ δωρητηρίου ἐγγράφου. Βεβαίως νομικῶς τὸ ἐγγράφον ἐκεῖνο εἶνε ῥάκος μὴ ἔχον καὶ τὴν ἀξίαν τοῦ γάρτου, (1) ἐν ἑγγράφῳ α) διότι τίτλοι δὲν ἐξεδόθησαν καὶ β) διότι ἀπὸ εἰκοσαετίας καὶ πλέον κατέχει καὶ καρποῦται αὐτὸ ἀφιλονεκτικῶς ἡ Μητρόπολις. Ἐπειτα ἐπὶ κτημάτων τοῦ ἐν λόγῳ μοναστηρίου ἔχει νομίζω ἀξιώσεις τινάς ἡ κυβέρνησις, καὶ ἂν τὰ κτήματα ταῦτα θεωρηθῶσι τῶν σχολείων, ταῦτα δὲν δύνανται νὰ ἐγείρῃσιν ἄνευ τίτλων ἀξιώσεις, ἐνῶ ἡ ἐκκλησία κέκτηται, ὡς γνωστὸν, εἰς

νόμου το δικαίωμα της και άνευ τί-  
τλων επιδιώξεως των δικαιωμάτων  
της. Αλλ' υφίσταται άρα γε ηθική τις  
υποχρέωσις της Μητροπόλεως προς τα  
σχολεία διά του έν λόγω δωρητηρίου  
εγγράφου; Η «Αλήθεια», ήτις μάς  
πληροπορεί, ότι 10 χιλιάδας έδωκεν  
άλλοτε ή Μητρόπολις ύπέρ των σχο-  
λείων ήδύνατο νά προχωρήση άκόμη  
ελλείπον. θά έμάνθανε δε τότε ότι 10  
χιλιάδες ήλαττώθησαν κατά πολύ,  
ώς εκ των οικονομικών του θρόνου και  
ότι άντλήθον αύθις εις 5 μόνον χιλιά-  
δας, όταν ή τότε έρραρία των σχολεί-  
ων Αεμητισού πάντα τά δικαιώματα  
των σχολείων επί του έν λόγω μονα-  
στηρίου έξεχώρησεν αύθις εις την Μη-  
τρόπολιν ύπό τον έρον νά διδῃ συνδρο-  
μήν ή Μητρόπολις τάς 5 χιλιάδας γρό-  
σια. Η συνδρομή καταβάλλεται τα-  
κτικώς, ούτω δε και πάσα τυχόν ήθι-  
κή υποχρέωσις εκλείπει και το δωρη-  
τήριον δέν έχει ουδεμίαν απολύτως ά-  
ξίαν. Όσο δ' άρραξ το μοναστήριον  
του άλλου άγίου Νικαλάου, ένθα το νε-  
κροταφείον, άγιστά έντελώς που στη-  
ρίζονται τά δικαιώματα των σχολεί-  
ων και τίνα είνε ταύτα, διότι ή άγα-  
πητή «Αλήθεια» δέν μάς διαρωτίζει.

Θά ήτο πολύ πράγματι ευχάριστον  
και θά ώρείλωμεν ευγνωμοσύνην εις  
την «Αλήθειαν», αν ό,τως ήδύναν-  
το τά σχολεία νά διεκδικήσωσι δικαι-  
ώματά τίνα εκ των έν λόγω μοναστη-  
ρίων. Αλλ' άρσθ τοιαυτή τίνα δικαι-  
ώματα δέν δύνανται νά διεκδικήσωσιν  
ουδ' υφίστανται καν το παράπαν, διατί  
νά τά διεκδικώμεν άπλως και μόνον  
διά νά δώσωμεν μεγαλητέραν δόξαν  
εις την προξενηθείσαν έντύπωσιν της  
μή πληρωμής των 25 λιρών ύπό της  
Α. Πανιερότητος; Είνε καλόν, είνε  
άναγκαίον, είνε ώρείλιμον, πρέπει νά  
γείνη, ούχι 100 λίρας αλλά 200 αν  
είνε δυνατόν νά διδῃ ο θρόνος ύ-  
πέρ των σχολείων, αλλ' είνε άδίκον,  
είνε μεροληπτικόν νά επιρρίπτωμεν  
την ευθύνην, πᾶσαν εις άλλον, δια  
πράγματα, ών κυρίως υπεύθυνοι είμεθα  
ήμεις και μόνον, οι φωνασκούντες έν  
ταίς λέσχαις και ταίς άναγνωστηρί-  
οις, μή προσερχόμενοι δε έκεί όπου  
όμιλουν τά πράγματα, έφ' ών και  
μόνον δύναμεθα νά έξέρωμεν άσφα-  
λείς ιδέας και κρίσεις. Ο άγών-όπως ο  
κληρός άντιληφθή κάλλιον των με-  
γάλων αυτού καθηκόντων και υπο-  
χρεώσεων προς την πατρίδα και προς  
τό έθνος, άγών ο οποίος δέν πρέπει  
νά σταματήσει, ο άγών όπως ο κλη-  
ρος άνελθῃ εις την προτέραν αυτού  
περιωπήν διεκδικών έν όνόματι του  
καταπίπτοντος γοήτρου του δικαιώ-  
ματα αύθαδώς καταπατούμενα ύπό  
των ξένων, ο άγών όπως ο κληρός  
δράσῃ κοινωφελέστερον και έθνικώτε-  
ρον έν τῷ τόπῳ, ύποστηρίζων τά σχο-  
λεία, εκπαιδεύων κληρικούς, συντηρών  
ιερεκήρυκας, ο άγών όπως ο κληρός  
μεγαλματεύσῃ πανταχοῦ της δου-

λωμένης πατρίδος μας τό φῶς των  
νέων ιδεών, είνε παντελώς κεχωρι-  
σμένος και άλλότριος της κατ' έννοιαν  
κληρικών αντιπολιτεύσεως και κατα-  
κραυγής. Τοιαυτή τις κατ' άτομων  
αντιπολιτευσίς ύποσκάπτει τό βύρα-  
θρον, πρό ο φέρει ήμᾶς ή σοφύσα από  
τινας κοινω ια ή τηπεδών και χρησι-  
μείνι προς ναυάγιον πάσης ευγενούς  
ιδέας, προς απολόρρυνσιν πάντων των  
έν τῷ τόπῳ στοιχείων των δυναμέων  
και θελόντων νά δράσωσιν. Ως άτομα  
δυνάμεθα νά έχωμεν οίασδήποτε και  
όσασδήποτε κατ' άτομων άντιπαθείας  
και έχθρότητας, αλλ' ως πολίται, ως  
τέκνα μιᾶς και της αὐτης δουλωμένης  
πατρίδος, είμεθα φίλοι άπαντες και  
συναθληταί έν τοίς ύπέρ αὐτης ά-  
γῶσιν, άδελφοί περιλημένοι έν τῷ  
πεδίῳ της ευγενούς δράσεως, οὐδ' επι-  
τρέπουν βεβαίως άτομικαί μικροβλο-  
τιμίαι, ότι άπαγορεύουν επιτακτικώς  
ύψηλότερα προς την πατρίδα και τό  
Έθνος καθήκοντα. Α.

## ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

### Ο ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΣ ΕΠΕΤΕΥΧΘΗ.

Παρηγορητικώτερα είνε τά τελευ-  
ταία έξ Αθηνών μηνύματα. Ο συμβι-  
βασμός όστις έφαινετο όριστικώς ναυα-  
γήσας, έπετεύχθη παρ' έλπίδα κατά  
την τελευταίαν στιγμήν, ύπερσχύ-  
σαντος μετ' έλαχίστων παραλλαγών  
του συστήματος, όπερ άνέπτυξεν ο κ.  
Τρικούπης κατά τάς διαπραγματεύ-  
σεις. Η αύξησις των τόκων θά γίνη-  
ται δι' ώρισμένης προόδους κλίμα-  
κος και ούχι διά πλεονασμάτων, θ' άρ-  
χίσῃ δε από 32 τοίς 0)0 και θά χω-  
ρήτῃ εις τό άρτιον μετά 68 έτη διά  
της προσθήκης ενός εκατοστοῦ έτησί-  
ως. Κατά τό τέταρτον έτος θά κατα-  
βάλλῃ ή Ελλάς 36 τοίς 0)0 αλλ' έξ  
αὐτών 3 ο)0 θά χρησιμεύσωσιν ως χρε-  
ωλύσιον. Από του πέμπτου έτους μέχρι  
της εποχῆς, καθ' ήν θά λαμβάνωνται  
τό μὲν δάνειον των μοιροπωλίων 3 τοίς  
ο)0, τά δε δάνεια των 5 τοίς ο)0 εἰς 1)2  
3 0)0, ή δε ρέντα των 4 0)0 2 1)2  
0)0, εκ του ενός εκατοστοῦ επί πλέον,  
όπερ θά καταβάλλῃ ενιαυσίως ή Έλ-  
λάς. 1)5 θά διατίθῃται προς αύξησιν  
του τόκου και 4)5 προς απόσβεσιν του  
κεφαλαίου.

Ο Κ. Βούρσις επιστελλει έξ Αθη-  
νών εις τον «Χρόνον». «Κατ' άνδρας  
άνεξαρτήτους και ειδήμονας της οι-  
κονομικής θέσεως της χώρας, εις τάς  
εὐλόγους αξιώσεις των έμολογιούχων  
θά επήρκει συμβιβασμός ασφαλίζων  
εις τους κατόχους των προνομιούχων  
δανείων 50 και εις τους κατόχους των  
λοιπών δανείων τεσσαράκοντα τοίς έ-  
τόν. Μεταρρυθμιζομένης της οικονο-  
μικής διαχειρίσεως, ή Ελλάς θά ή-  
δύνατο βεβαίως νά προσφέρῃ δρους  
κρείττονας, αλλά θέον νά λαμβάνηται  
ύπ' όψιν, πλήν της οικονομικής, και  
ή πολιτική κατάσταση. Υπό τό κρα-

τουν Σύνταγμα ή άπ. ψή. λυσιστελός  
οικονομικής αναδιοργανώσεως είνε ά-  
πωτατη.»

Ο έν Αθήναις άνταποκριτής του  
«Χρόνου» άγγέλλων τον έπιτευχθέντα  
συμβιβασμόν, επιλέγει. «Οι όροι είνε  
έν συνόλῳ ευχάριστοι, ή μάλλον είνε  
οί μόνον, οίτινες ήδύναντο νά έπιτευ-  
χθώσιν έν ταίς δεδομέναις περιστάσε-  
σιν. Οι έμολογιούχοι λαμβάνουσι μι-  
κράν μὲν, αλλ' άμεσον αύξησιν τόκου,  
εις δε την χώραν διδεται καιρός, όπως  
συνέλθῃ εκ παρατεταμένης κρίσεως.  
Εάν τό σχέδιον των άποσβέσεων λει-  
τουργήτῃ καλώς, έντός πενήτηντα  
έτων θ' αποσβεσθῇ πιθανώς όλον τό  
δημόσιον χρέος της Ελλάδος.

Εν τῷ δημαρχείῳ του Λονδίνου  
ήνοιχθη συνεισφορά ύπέρ των σεισμο-  
παθών έν Κωνσταντινουπόλει. Εκ των  
πρώτων έπεμψε 50 λίρας ο Έλλην  
έπιτετραμμένος Κ. Ρωμάνος, τό δε  
γράμμα του προς τον Μυλόρδον δη-  
μαρχον, όπερ δημοσιεύουσι τά άγγλι-  
κά φύλλα, έκράζει την πεποιθήσιν ότι  
ή έν Λονδίῳ ελληνική παροικία θά  
συμμετάσχῃ γενναίως της συνεισφο-  
ράς, αναλογιζομένη ότι οι παθόντες εἴ-  
νε Έλληνες ούχ ήττον, ή Γούρκοι και  
Αρμένιοι. Ο οίκος Ράλλη προσήνεγ-  
κεν 100 λίρας, 100 ο Βαλιάνος, 25 ο  
Ζαρίφης, 25 ή Κα Ζαρίφη, 25 ο Η.  
Ροδοκανάκης, 25 ο Α. Ράλλης. Καί  
οί λοιποί Έλληνες συνεισέφεραν γεν-  
ναίως.

Η γαλλική Βουλή απέδεχθη τό  
σύνολον του κατά των άναρχικών νό-  
μου διά ψήρων 268 κατά 168.

## ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΣΤΟΛ

### Η ΗΑΙΚΙΑ ΤΗΣ ΓΗΣ.

Ο κ. Αιμίλιος Μπλανσάρ, μέλος της έν  
Παρισίαις Ακαδημίας των επιστημών, έδημο-  
σίευσεν έν τῇ «Νέξ Έπιθεωρήσει» έρθρον περί  
της ηλικίας της Γῆς. Αλλ' εις περί ταύτης  
άριθμοί αποτελούσιν υποθέσεις, μή διδούσας  
μὲν τον ακριβή άριθμόν των έτών της ηλικίας  
της γῆς, εκπληκτούσας όμως τον άνθρώπινον  
νόον και υπερβαίνουσας τά όρια της άντιλήσε-  
ως αυτού. Ότε επήγγεθη μικρόν ο πέπλος ο  
καλύπτων την ιστορίαν της γῆνιου σφαίρας, ο  
δε άνθρωπος έκτεινών τά βλέμματα αυτού πέ-  
ρα του βραχίως διαστήματος, έν ώ άνειλήχθη  
ή ιστορία αὐτή, ήδυνήθη νά σχηματίσῃ ιδέαν  
περί της μακράς των αίωνων σειράς, ήτις διέρ-  
ρευσε μέχρις ότου τά πράγματα λάβωσι την  
σημερινήν αὐτών όψιν, ο άνθρωπος, λέγωμεν,  
έξπλάγη και διηρωτάτο αν πάντα ταύτα ήσαν  
άληθῆ. Καί ο λόρδος Κέλδιν ύπολογίζει ότι πε-  
ρίοδος χρονική 100 εκατομμυρίων έτών δύναται  
νά περιλάβῃ άπασαν την γεωλογικήν ιστορίαν  
της γῆνιου σφαίρας.

Αφ' έτέρου οι γεωλόγοι ύπολογίζουν, ότι  
οὐχί όλιγώτερα των 500 εκατομμυρίων έτών  
άπητήθησαν διά την μόρφωσιν και την εις  
στρώματα διάταξιν των γεωλογικών πετρωμά-  
των. Αλλ' ή υπόθεσις αὐτή δέν συμβιβάζεται  
προς την κοσμογονικήν θεωρίαν της εκ νεφελώ-  
ματος διαμορφώσεως του ήλικου ή πλανητικού  
ήμῶν συστήματος, καθ' ήν ήρκεσαν 48 ή τό  
πολύ 30 εκατομμύρια έτών προς διαμόρφωσιν  
του πλανητικού συστήματος, ως έχει νυν.

Ο δε άνθρωπος άνερανίσθη επί της Γῆς κα-  
τά την περίοδον των παγίωνων. Τῇ εποχῇ,  
καθ' ήν ή κεντρική Εύρώπη έκῆλκεν κλίματος

θερμοῦ, επήκολούθησε τέραστια καταψύξις, συν-  
επαγροσάτων θάνατον των μεγάλων θηλα-  
στικών, άτινα έζων έν Εύρώπῃ, όσον των  
έλευάντων, των εννοειδών και άλλων.  
Η τελευταία αὐτή περίοδος καταψύξεως  
είνε ή περίοδος των παγίωνων, καθ' ήν επί  
έκτεταμίον της Εύρώπης τηράτων εξέλιπε  
πᾶς έγνος της ζωῆς. Οι γεωλόγοι και οι φυσιο-  
όφται επόνησαν τά μέγιστα προς καθορισμόν  
της διάρκειας της περιόδου ταύτης. Ο διάση-  
μος άγγλος γεωλόγος Η. έστουατς ερραει ότι αὐ-  
τή δέν διήρκεσε πλέον των 15-25,000 έτών,  
παραδέχεται δε διάρκειαν 2-40,000 έτών διά  
την μεταδρακτικήν περίοδον, ήτις την εποχῇ της  
τήξεως των πάγων. Κατά τό αὐτόν γεωλόγον  
ο άνθρωπος άνερανίσθη επί της γῆς πρό 20-  
30,000 έτών έν υποθέσει, αν αὐτόν μεταγενέ-  
στερον της περιόδου των παγίωνων. Αν τούτων  
τίον ο άνθρωπος ήλθεν επί της γῆς μετά την  
ρηθείαν περιόδου, ή ηλικία αὐτοῦ είνε 10-  
15,000 έτών.

Η Αγγλική έφημερίς «Γουή» έθεσεν εις  
τάς άναγνωστρίας της τό ζήτημα: «Αν πρέπει  
ή γυνή νά λαμβάνῃ σὺννονον. Αί άπαντήσεις  
έπληκμύθησαν τά γραφεία της έφημερίδος συν-  
οδεύόμεναι ύπό βραχέας επεξηγήσεως. Καί αι  
μὲν επεξηγήσεις και τά δικαιολογητικά έποί-  
κίλλον, αλλά ή άπάντησις ήτο ένα μεγάλο, με-  
γάλο Πρέπει. Τῇ πᾶν επικαλεσθήσαν αι  
πυνήρει διά νά φθάσουν εις την καταρατικήν  
άπάντησιν. Εξήτασαν τον γάμον υπό έποψιν  
θηρακτικῆν, κοινωνικῆν, φυσιολογικῆν, και  
υπό πολλὰς άλλας έπόψεις.

Μία μόνη άπάντησιν άνηντικώς ως εξή-  
«Δέν πρέπει. Προς τί νά χάνωμεν την ζωήν  
μας σπουδάζουσαι τάς διαφόρους φάσεις του  
κακού χαρακτήρος ενός άνδρος; Αὐτή ή αὐνή  
θί ήτο φαίνεται γεροντοκορία!

Αν ήθίτομεν και ήμᾶς τοιαύτην έρώτησιν  
εις τάς δεσποινίδας μας, ποία άρά γε θί ήτο  
ή άπάντησις των! Υποθέτομεν θί ήτο κατα-  
ρατική. Εκείς αν... ύπάρχουν άντιρρήσεις  
επιβαλλόμεναι υπό λόγων άνεξαρτήτων της θε-  
λήσεως μιᾶς γυναικός!

Εις τό «Αλκαζάρ» της Μασσαλίας παρε-  
στάθη έσχατως νέον έργον επίκαιρον τό όποιον  
έστιπεν έπιτυχία θριαμβευτική. Επιγράφε-  
ται «Mia la storia della Sicilia», πρόκειται  
δε περί έπισκοδείου του 1870, του όποιου ήρωος  
ύπήρξεν ο Καζιμίρ Περί.

Ο νυν πρόεδρος της Γαλλικής Δημοκρατίας,  
λοχαγός τότε, παρίσταται κατά την μάχην και  
την πυρκαϊάν του Μπαντί, όρμῶν υπό γάλα-  
ξαν σφαίρων ν' αποσπῇ εκ των χειρῶν του  
έχθρου τό σῶμα του διοικητοῦ Δαμπιέρ, βραβεύς  
πληγωμένου.

Η άποθώσις εις τό τέλος παρουσιάζει τον  
Καζιμίρ Περί πρόεδρον της δημοκρατίας και  
την σκιάν του Καρνώ επί της Γαλλίας πεν-  
θούτης.

## ΛΑΤΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ ΠΕΡΙΔΑΜΒΑΝΟΥΣΑ

Αστρονομίαν, Ιστορίαν, Χημείαν,  
Οικιακήν Οικονομίαν, Ιατρικήν, Με-  
τεωρολογίαν, Γεωγραφίαν, Κηπουρι-  
κήν, Ετηνιατρικήν, Δενδροκομίαν, Γε-  
ωργίαν, Ζωολογίαν, Μυθολογίαν, Μα-  
γειρικήν, Ζαχαροπλαστικήν, Νομι-  
κήν, Φυσικήν, Μεταξοσκωληκτροφί-  
αν, Φυτολογίαν, Άνθοκομίαν, Τέχνας,  
κτλ. κτλ. κτλ.

Συγγραφείσα υπό πολλών λογίων έ-  
πί τη βάσει διαφόρων ειδικών συγγραμ-  
μάτων.

Πωλείται παρά τῷ κ. Α. Παντε-  
λάκη και έν τῷ Γραφείῳ τοῦ «Νέου  
Έθνους» άντι 3 1)2 σελλινίων.

Υπεύθυνος

ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ

Τύποις ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΣ